

221

2244-2246

A POLITIKAI KÖZÖSSÉG ÉS AZ EGYHÁZ

2244 Minden intézményt -- legalábbis bennfoglaltan -- az emberről és céljáról alkotott elképzelése vezeti, melyből ítéleteinek kritériumait, saját értékrendjét és viselkedési formáit származtatja. A társadalmak nagy része az intézményeket az embernek a dolgokkal szembeni elsőségére alapozza. Csupán az istenileg kinyilatkoztatott vallás ismerte föl világosan Istenben, a Teremtőben és Megváltóban az ember eredetét és rendeltetését. Az Egyház arra hívja a közhatalmat, hogy ítéleteit és döntéseit Isten és ember ezen igazságának indításaihoz igazítsa:

A társadalmak, melyek nem ismerik ezt a vezetést vagy az Istennel szembeni függetlenségük nevében elutasítják, arra kényszerülnek, hogy hivatkozási alapjukat és céljukat önmagukban keressék vagy ideológiáktól kölcsönözzék. Nem túrvén a jó és a rossz objektív kritériumának állítását, a történelem tanúsága szerint bevallva vagy alattomosan, az ember és sorsa fölött totalitárius hatalmat gyakorolnak.

2245 "Az Egyház, amely küldetésénél és illetékességénél fogva semmilyen módon nem keveredik össze a politikai közösséggel, (...) az emberi személy transzcendentális jellegének egyszerre jele és biztosítója." Az Egyház "tiszteli és előmozdítja a polgárok politikai szabadságát és felelősségét is."

2246 Az Egyház küldetéséhez tartozik, hogy "ítéletet mondhasson a politikai rendre vonatkozó dolgokról is, amennyiben megkövetelik az emberi személy alapvető jogai vagy a lelkek üdvössége; s közben használhassa mindazokat az eszközöket -- de csakis azokat --, melyek a korhoz és a körülményekhez mértén összhangban vannak az evangéliummal és mindenki javával".